

seto wannamees nõre suggu prohwestride nink tud-
denkide rõemo-hõiskamist nätta Uniwersiteti saa-
ajastaja saismise rõemo-piddo man nink wõip wan-
namees sis kirsto ko'gast wanna kalendrikest wäl-
jaotfi nink lastile ja laste lastile ülda: nüüd tahha
teile etteluggeda, kuis wannal ajjal sedda pühha
peti, sis kui minna weel wäikene poiskenne olli nink
esäga lina lätsi.

Ka tinnahawa olles jälle Tartun ütte särast-
suggu, siski wähhembat, rõemo-pühha nätta olnu,
mes waiklikult, ni kui lunnage läen ollewal sõaajjal
sündsa, olles sanu petus, kui ütte sure koliwannem-
ba surm särast piddo es olles keeldnu. Siski ma
tahha sulle mõnda sest kolist kõnnelda, mes nüüd
wiiskümmend ajastaja Tartun saiap.

Armas küllames! Kui sa turrule ehk mu asja
pärrast Tarto lina tullit nink kui sa sis ratuse taf-
kast Uniwersiteti majjast wõda lätsit Saksa-kerriko
pole, ehk kui sul asja olli Ma-kohto man, sis ollet
kül ka ütte sure majja nännu, mes Saksa-kerriko,
wangi-hone nink postimajja wahhel saiap nink
neljast ulitsast saap ümberpiratus. Timmahawane
kalendri-pildikene näüdap sulle ütte külge nink ütte
nurka sest majjast. Wast ollet ka temma howi sisse
puid weddanu ehk ollet muido sinna johtrnu. Sis
ollet ka wast sääl suurt hulka surembid nink wä-
hembid poiskefi nännu howin jallutawat ehk poiskefe
wisil farglewat ja wallatawat. Urta laikko mitte
neide tempo. Temma tahtwa jalgu nink kässi, mes
istmifest nink kirjotamifest tuimas nink fanges jänu,
weidi firrutada nink wennitada. Sa näet ka, kuis
suremba nink mõistlikumba sinna nink tänna käwwen
waiklikult Jummalataiwa al wärsket tuult hõnga-
wa, mes teie omma põllo tö man ehk teie laste
karja man terwe päiw nõite sissetõmmata. Nink
waiwalt ollet sinna tükki 20 puhalgo rita pandnu,
sis kulus jubba ütte läckella helledat häält nink

seddamaid ruttap kolilaste hull läwwedest majja sisse
nink ei jä ütteinustke, howi päle mahha hõlli tegge-
ma. Wennitat sinna nüüd kala nink laet kawwest
förgist alnist läbbi suurte lambride sisse, sis näet
poisse kül hõelan istwat, kõrd kõrra taggan wiekeste
pikka lawwa een, werrewa kraega kuub nõpsiga rinna
pääf kinnipantu ussinaste kirjutawat ehk terrawaste
kuulwat, ehk ütse-kaupa üllestõuswat nink kool-
meistre küsümiste päle kostwat. Koolmeister esfi,
forge istme pääf, kõnnelep poissega ehk käüp sinna
niuf tänna neide hulgan, kaep neide tööd ehk an-
nap selletust sure tahwle pääf kirjotaden, kaep ka
ümbreõõri, et tõine tuimakenne ei jä suikma ehk tõine
kelm ei wallata ja ei narri selfimeest. Kõrd temma
parrandap poiste wiggalist mõistust, kui nab õiget
arwo es sa, kõrd temma selletap wastid oppust,
ifs temma püwwap poissele õiget mõistust arwata
nink neide pärramõtlemit ärratada, kui tahhas tem-
ma ommast suust neide waimole tarwiliko waimo-
toidust etteanda. Sepärrast näet sa tedda ka sure
holega nink kange hälega ni paljo kõnnelewat, et
sa wõit pea tutta, kuis koolmeister üttel päiwal
omma kõrri ennamb peap waiwama, kui sinna wast
ütte ku aoga, päwaiwa weel arwamata.

Se majja nüüd, kos sa sedda kiif näet, kutsutas
Kimna siumis. Wannal ajjal temma kutsuti ka
Laddina-kolis, — sepärrast et kiif oppetetu mehhe
peawa Laddina-keelt opma. Se om se keel, mes
tol ajjal, kui keisri Augustuse ajjal meie Isand
Jesus Kristus siindi, figil mail sai kõnneldus, mes
Roma-rigi wõimuse al ollitwa, nink sel keel omma
ennamb kui 1800 ajastaja eest nink ka pärrast ker-
rifoussu parrandamise ajjani, wäega paljo tarwiliko
ramato kirjotetu, mes eggasitõ õigede oppetetu mees
peap luggema nink mõistma. Päleke ta peap sedda
Laddina-keelt ni selgede opma, et temma wõera ma
oppetetu meestega, kun tõisi keli kõnneldas, wõip